

به مناسبت 25 نوامبر روز جهانی مبارزه علیه خشونت بر زنان

سازمان زنان هشت مارس (ایران-افغانستان) 15 نوامبر 2012

اگر زنان آزاد و رها نباشند، هیچ کس آزاد و رها نیست!

یک سال دیگر خشونت افسار گسیخته به وسعت کل جهان مردسالار علیه زنان سپری شد. زنان در سراسر جهان بطور قانونی نوشته و نانوشته ملک مردان هستند؛ کالا هستند. برده گی، واقعیت زندگی زنان است. زنان بسان زندانیانی هستند که هر روزه شکنجه می شوند، همان مناسبات زندانی و زندانبان در اجتماع و خانه بر زنان حاکم است.

تا زمانی که بدن زنان توسط مردان اجاره می شود، تا زمانی که مردان می توانند زنان را بخرند و بفروشند، تا زمانی که پورنوگرافی بدن زن را مورد استثمار قرار می دهد، و پول دست مردان تجاوز گر را می شوید، تا زمانی که هزاران زن در زندانها، خیابانها و خانه هایشان مورد تجاوز قرار می گیرند، تا زمانی که زنان بخاطر فرار از ازدواج اجباری و یا تجاوز و یا اجبار به تن فروشی زندانی می شوند، تا زمانی که بیست هزار زن بخاطر حفظ "ناموس" سالانه به قتل می رسند، تا زمانی که دویست هزار دختر زیر چهارده سال به عنوان برده جنسی در تجارت سکس خرید و فروش می شوند، تا زمانی که هزاران زن بخاطر فرار از خشونت خود را می سوزانند، تا زمانی که زنان بخاطر سوء ظن مردان خانواده زنده بگور می شوند، تا زمانی که هزاران زن بخاطر غیر قانونی بودن حق سقط جنین جان خود را از دست می دهند، تا زمانی که زنان بخاطر عشق ورزیدن سنگسار می شوند، تا زمانی که به سه میلیارد زن بطور روزانه خشونت اعمال می شود، هیچ کس آزاد و رها نیست.

این ها همه کافی است تا مناسبات اجتماعی، سیاسی و اقتصادی نظام طبقاتی مردسالار سرمایه داری در سطح جهان را نشان دهد که چگونه زنان را، هم در اجتماع و هم در خانه مورد خشونت قرار می دهد. این ها همه کافی است تا یکی از ستون های روابط قدرت در جامعه مردسالار که رابطه قدرت بین زن و مرد است را نشان دهد. این ها همه کافی است تا رابطه تنگاتنگ بین مردان در عقاید و ارزش های مردسالارانه با نظام مردسالار حاکم بر جهان را بر ملا کند. این ها همه کافی است که عریان کند خشونت علیه زنان راهی است برای تضمین و نگهداری رابطه ستمگری مردان و فرودستی زنان. این ها همه کافی است تا نشان دهد که جهان مردسالار و مناسبات سرمایه داری با امتیاز دادن به مردان برای کنترل زنان، کل جهان را کنترل می کنند.

اما هر قدر زنجیر خشونت جهانی تر شده است، مبارزه و مقاومت زنان نیز ابعاد جهانی بیشتری به خود گرفته است. زنان از مبارزات یکدیگر الهام می گیرند و هر گونه پیشروی زنان در هر نقطه ای از جهان را از آن خود می دانند.

ما زنان ایران که رژیم بنیادگرای اسلامی زن ستیز در قدرت را تجربه کرده ایم، خوب می دانیم که رابطه گسست ناپذیری بین خشونت های گسترده خانگی و اجتماعی و خشونت دولتی علیه زنان برقرار است. از همان ابتدای قدرت گیری رژیم ضد زن جمهوری اسلامی زنان و بدنشان مرکز کشمکش برای استقرار و تحکیم قدرت طبقات ارتجاعی در ایران بود. در طی بیش از سی و سه سال خشونت دولتی علیه زنان و گسترش آن در جامعه یکی از ستون های اصلی نظام زن ستیز جمهوری اسلامی را تشکیل داده است. اعمال قوانین اسلامی بر علیه زنان در ایران به خاطر حفظ مالکیت مردان بر زنان است.

ما زنان ایران، در پیوند با دیگر زنان در سراسر جهان، برای پایان بخشیدن به هر نوع خشونت دولتی و خانگی ایستاده ایم و این را دریافته ایم که مبارزه علیه هر یک از اشکال خشونت بدون مبارزه و سرنگون کردن کل نظام مردسالار سرمایه داری در سطح جهان که خشونت وحشیانه علیه زنان را تولید و باز تولید می کند، بدون نقطه پایان بخشیدن به مالکیت مردان بر زنان، نمی

تواند هیچ زنی و هیچ کسی را در جهان آزاد و رها کند